

[Justitsministeren]

ter, bl.a. om man skal have med i loven en garanti for lønmodtagerne eller man skal stole på den praksis, der er. Men ellers var der fra alle sider tilslutning til forslaget. Det er også forståeligt.

Det er rigtigt, som hr. Flemming Hansen sagde, at det er tiltrængt at styrke kreditorernes stilling, og at vi i forbindelse med denne sag må søge at sikre, at virksomheder kan fortsætte. Det var faktisk et synspunkt, alle ordførerne fremsatte, idet de ønskede, at man i videst muligt omfang undgår konkurs, således at man hindrer, at vi kommer ud i for mange betalingsstandsninger, der hverken er gavnlige for økonomien eller gavner beskæftigelsen her i landet. Jeg håber altså, at den del af forslaget med den tilslutning, det har fået her, vil kunne komme hurtigt igennem udvalget.

Det håber jeg selvfølgelig også for så vidt angår gældssaneringen. Hr. Ole Espersen sagde, at det var noget halvhjertet, jeg var gået ind for denne del af lovforslaget. Jeg tror hellere, man skal sige det på en anden måde, nemlig at der kan være nogle bekymringer for den belastning af domstolene, som gennemførelsen af denne del af forslaget kan give anledning til. Vi må jo erkende, at der er proppet meget på domstolene i de sidste år, ikke blot på grund af den økonomiske udvikling, hvor krisen jo har medført, at fogedsager, tvangsauktioner og meget andet har bebyrdet domstolene mere end tidligere, men jo også fordi de taget over en årrække har måttet tage sig af den stigende kriminalitet.

Hvis man ikke har det synspunkt, at man så bare skal fylde på med at antage nogle nye dommere og medarbejdere i øvrigt i retterne, må man være opmærksom på, om vi nu kommer med en lovgivning, der yderligere kan øge presset, og om vi ikke har en vis pligt til at søge at undgå dette. Hvis man kan se, at den udvikling, der har været, har nogle skadelige virkninger, må man også være tilbageholdende med en lovgivning, der kan bevirke, at man tynger det yderligere og forøger skaderne.

Det er det synspunkt, der har været fremme, og det, der er baggrunden for, at ikke enhver skal gå hen og kræve en gældssanering, men, som hr. Bjørn Elmquist var inde på, betale et gebyr. Jeg er selvfølgelig meget villig til at drøfte, under hvilken form det

skal finde sted, men jeg ser meget nødig – også under hensyn til det pres, jeg her har omtalt – at der bliver givet helt frit løb.

Hr. Leif Hermann var inde på, at de problemer, der er indeholdt i dette lovforslag, er klassiske i den kapitalistiske økonomi. Ja, det er jo for så vidt rigtigt, for i et kapitalistisk land kan man få nogle varer og nogle goder uden at betale for dem med det samme, og derved opstår problemerne. I socialistiske lande kan man i mange tilfælde hverken få varerne eller goderne, og derfor er det rigtigt, at der er denne forskel, men det er altså nogle ulemper, der kommer frem under et system, der ellers er vældig fornuftigt, fordi man simpelt hen har en økonomi, der bevirker, at man kan få nogle goder i samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning. (Kontrolordning for glatløbede haglgeværer m.v.).

(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Det er den tredje førstebehandling af dette lovforslag, og jeg har ikke noget nyt at føje til, hvad jeg har sagt ved de øvrige forhandlinger, bortset fra en enkelt ting. Siden vi sidst behandlede det, har der været en artikel i bladet Dansk Politi af 8. februar 1984, nr. 2, skrevet af politiassistent Viggo Stengel fra